

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานรัฐสภา เป็นประธานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ถ้ามี)

(๒) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จากนั้น สมาชิกฯ ได้หารือต่อที่ประชุมเพื่อขอเลื่อนเรื่องด่วนที่ ๑ มาพิจารณา ประธานฯ จึงขอมติที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เลื่อนเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาก่อน ด้วยคะแนน ๓๓๓

ที่ประชุมรับทราบ

เรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (พิจารณาต่อจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔)

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะถึงกรณี การปฏิรูปตำรวจว่า ตำรวจเป็นอาชีพที่สำคัญและมีความใกล้ชิดกับประชาชน โดยมีอำนาจหน้าที่ควบคุม ดูแล การรักษาความสงบเรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชน การรักษาการควบคุมและแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ซึ่งหน่วยงานตำรวจเป็นหน่วยงานที่มักจะมีข้อกังขาเกี่ยวกับการไม่ได้รับความเป็นธรรมใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อแทรกแซงการแต่งตั้งโยกย้าย รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจที่ใช้หน้าที่และอำนาจที่ไม่ถูกต้องต่อประชาชน และกรณีการได้สิทธิพิเศษต่อการได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งต่าง ๆ ที่สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบการแต่งตั้งโยกย้ายที่ยึดหลักอาวุโส ความรู้ ความสามารถเป็นหลัก ส่วนอีกกลุ่มคือสายงานสอบสวน กำหนดให้สายงานสอบสวนเป็นสายงานที่เติบโตได้ในสายงานของตัวเองให้มีผู้บังคับบัญชาสายงานสอบสวนโดยเฉพาะ เช่น ในสถานีตำรวจจะมีผู้กำกับการสถานีตำรวจที่บริหารงานทั่วไป แต่สำหรับงานสอบสวนก็จะมีผู้กำกับการสอบสวนทำงานควบคู่กันไป ดูแลเฉพาะเรื่องสำนวนหรือการทำความเห็นต่าง ๆ ในงานสอบสวน รวมถึงการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายในสายงานสอบสวนด้วย เพราะว่าปัญหาของตำรวจสายงานสอบสวน ที่ผ่านมามีงานหนัก มีความกดดันเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่มีบุคคลใดประสงค์จะดำรงตำแหน่งในสายงานดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การปฏิรูปหน่วยงานของรัฐไม่ควรอิงหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๘ เท่านั้น แต่พิจารณาจากมาตรา ๒๕๙ และ ๒๖๐ ควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เนื่องจากรายงานที่ส่งให้รัฐสภาไม่มีการลงรายละเอียดในส่วนนี้ การปฏิรูปจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้านจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อาทิ บุคคลที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม ผู้ต้องหา และทนายความ อีกทั้งยังไม่ได้กล่าวถึงหลักสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยมีการยกเลิกการเปิดรับนักเรียนนายร้อยตำรวจหญิงโดยไม่มีการระบุนสาเหตุที่ชัดเจน และไม่มีการสนับสนุนให้ผู้หญิงดำรงตำแหน่งในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้ กระบวนการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติมีแต่โทษจำคุก ไม่มีโทษปรับ และประเด็นการแต่งตั้งตำแหน่งข้าราชการตำรวจในมาตรา

๕๔ ไม่มีการระบุถึงตำแหน่งในสายงานสอบสวน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และจะสามารถแก้ไขปัญหา เจ้าพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจได้อย่างเป็นระบบ ส่วนในมาตรา ๖๙ การแต่งตั้งผู้กำกับการที่ผ่านมา เกิดปัญหาจากผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งไม่เคยผ่านงานสายงานสอบสวนมาก่อน ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการได้อย่างตรงจุด จึงควรมีการระบุหลักเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมาชิกฯ ยังตั้งข้อสงสัยเกี่ยวกับระบบ รวมศูนย์อย่างคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นหน่วยงานกลางในการพิจารณาโยกย้าย แต่งตั้ง และให้คุณให้โทษข้าราชการตำรวจทั่วประเทศนั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้มีการทุจริตเกิดขึ้นในหน่วยงานตำรวจและ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้มีการแก้ไขปัญหาในส่วนนี้ จึงถือว่ายังไม่เป็นการปฏิรูปอย่างแท้จริง โดยขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการข้าราชการตำรวจระดับจังหวัด เพื่อพิจารณาผลงานข้าราชการตำรวจในพื้นที่และมีความยึดโยงกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่มาจากฝ่ายปกครอง และนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง ทำให้ตำรวจในพื้นที่ต้องทำงานรับใช้ประชาชนอย่างตรงไปตรงมา และเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของการยกเลิกช่องว่างเชิงโครงสร้างและควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นหน้าที่ของตำรวจชั้นผู้น้อยที่ต้องขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่เข้าข่ายเป็นการก่ออาชญากรรม หรือละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง เพื่อให้เป้าหมายสูงสุดของตำรวจ คือ การทำงานเพื่อประชาชน รวมถึงการยกเลิกบทลงโทษทางวินัยที่รุนแรงเกินความจำเป็น อาทิ มาตรา ๑๐๖ และ ๑๐๗ ที่ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาละเมิดสิทธิตำรวจชั้นผู้น้อย นอกจากนี้ เพื่อป้องกันมิให้นักการเมืองแทรกแซงการทำงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) จะให้บุคคลอื่น เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการ ก.ตร. ได้หรือไม่

นายวิษณุ เครืองาม รองนายกรัฐมนตรี ตอบชี้แจงว่า รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการปฏิรูปองค์กร และกิจการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการปฏิรูปตำรวจและการปฏิรูปการศึกษา ดังจะเห็นได้จากที่มีการกำหนดขั้นตอนกระบวนการดำเนินการเป็นพิเศษ แตกต่างจากเรื่องอื่น ๆ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีความยากลำบากตั้งแต่ขั้นตอนการคิด การดำเนินการ และผลสัมฤทธิ์ โดยกระบวนการดำเนินการใช้ร่างพระราชบัญญัติที่ร่างโดย พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ และคณะเป็นหลัก ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยหลังจากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบรับหลักการ ก่อนจะส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจสอบความถูกต้องและรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติม และได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดที่สองเพื่อรับฟังความคิดเห็นและปรับปรุงแก้ไข ก่อนจะส่งไปให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเป็นครั้งที่สอง ซึ่งได้ส่งไปให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน รัฐบาลจึงได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาหารือร่วมกันอีกครั้ง ก่อนจะมีมติส่งร่างพระราชบัญญัติที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วให้รัฐสภาพิจารณา เพื่อบังคับใช้เป็นกฎหมายต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังมีหลักการที่เป็นนวัตกรรมสำคัญ ๑๐ ประการ คือ ๑. การบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ โดยแบ่งข้าราชการตำรวจออกเป็น ๒ ประเภทคือ ข้าราชการตำรวจที่มียศ และข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ ๒. แบ่งสายงานออกเป็น ๕ กลุ่มสายงาน คือ กลุ่มสายงานบริหาร กลุ่มสายงานอำนวยและสนับสนุน กลุ่มสายงานสอบสวน กลุ่มสายงานป้องกันและปราบปราม และกลุ่มสายงานวิชาชีพเฉพาะ เพื่อให้เกิดการสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจแต่ละสายงาน และสร้างความก้าวหน้าในสายงาน ๓. แบ่งโครงสร้างออกเป็น กองบัญชาการ กองบังคับการ และสถานีตำรวจ เป็นครั้งแรกที่มีการระบุสถานีตำรวจเป็นโครงสร้างภาคบังคับในพระราชบัญญัติ และมีการกำหนดเพิ่มเติมว่าไม่ให้นำกำลังตำรวจของสถานีตำรวจไปปฏิบัติงานภารกิจอื่น ๔. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในกิจการตำรวจ หากมีความจำเป็นสามารถตราพระราชกฤษฎีกาโอนภารกิจของตำรวจบางเรื่องไปให้หน่วยงานอื่นดำเนินการได้

๕. กำหนดหน้าที่และอำนาจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้เช่นเดิม แต่กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อโอนภารกิจที่ไม่ใช่ภารกิจหลัก ได้แก่ ภารกิจกองบังคับการตำรวจรถไฟ ภารกิจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และภารกิจงานจราจรเฉพาะส่วนเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกการจราจร ไปให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจรับไปดำเนินการ พร้อมกำหนดระยะเวลาโอนแต่ละภารกิจและอัตรากำลังไปปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๖. กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับกระบวนการแต่งตั้งและการเลื่อนตำแหน่งไว้ให้ชัดเจน ๗. ยกเลิกคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) โดยให้มีเพียง ก.ตร. ทำหน้าที่ทั้งในการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การบริหารราชการตำรวจ ๘. กำหนดให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ (ก.พ.ค.ตร.) เพื่อเป็นที่พึ่งของข้าราชการตำรวจ ในการร้องทุกข์ที่เกิดจากผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่และอำนาจการเสนอแนะต่อ ก.ตร. เพื่อให้ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารงานบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ๙. กำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจ (ก.ร.ตร.) มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาเรื่องร้องเรียน เกี่ยวกับความเดือดร้อนหรือไม่ได้รับความเป็นธรรมของประชาชน จากการกระทำหรือไม่กระทำการของตำรวจ ๑๐. กองทุนเพื่อการสืบสวน สอบสวน การป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา จัดตั้งกองทุนฯ เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ส่วนกรณีกำหนดให้ พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เป็นประธานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งซึ่งมิใช่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานในที่ประชุมให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุม แต่ในกรณีที่กรรมการไม่น้อยกว่าหกคนร้องขอให้เรียกประชุม ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับการร้องขอ

ที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. .... ด้วยคะแนน ๕๖๖ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๔๙ คน ระยะเวลาในการแปรญัตติ ๑๕ วัน

๒. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เป็นเรื่องที่ยังค้างมาจากการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แถลงหลักการและเหตุผลว่า คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. .... ต่อรัฐสภา โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เป็นหนึ่งในกฎหมายเพื่อการปฏิรูประบบวิจัยและนวัตกรรม โดยมีวัตถุประสงค์ให้เกิดการนำผลการวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากการสนับสนุนทุนวิจัยและนวัตกรรมของรัฐที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาอย่างยาวนาน โดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้ผู้รับทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากเงินสนับสนุนของภาครัฐได้ จะช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อยและธุรกิจ Startup สามารถรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิดผู้ประกอบการรายย่อยและธุรกิจ Startup ที่ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจ และเป็นการกระตุ้นให้เกิดระบบเศรษฐกิจนวัตกรรมขึ้นมาได้ นอกจากนี้ ยังจะช่วยยกระดับงานวิจัยในมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัย เนื่องจากการเพิ่มแรงจูงใจให้สถาบันวิจัยและนักวิจัยผลิตผลงานที่มีคุณภาพ ตอบโจทย์ความต้องการของภาคการผลิตและบริการ ปัญหาที่ผ่านมาซึ่งนำมาสู่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีอุปสรรคที่สำคัญ คือ สิทธิ

ในผลงานวิจัยและนวัตกรรมยังคงอยู่ที่หน่วยงานให้ทุน หรือถือครองสิทธิร่วมระหว่างหน่วยงานให้ทุนกับหน่วยงานรับทุน ทำให้การนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ติดขัดด้วยระเบียบของหน่วยงานให้ทุนที่มีความหลากหลาย และใช้ระยะเวลายาวนานในการทำความเข้าใจเรื่องอนุญาตให้ใช้สิทธิ และการมอบสิทธิ เนื่องจากไม่มีกฎหมายอนุญาตให้มอบสิทธิการเป็นเจ้าของไปยังหน่วยงานที่รับทุนได้ จากปัญหาที่กล่าวมา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องแก้ปัญหาด้วยการออกกฎหมายให้สิทธิในผลงานการวิจัยและนวัตกรรม เป็นของผู้รับทุน เนื่องจากเล็งเห็นว่าเจ้าของผลงานวิจัยเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่ทำวิจัย เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถประยุกต์เรื่องที่ทำวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ หรือถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี ให้กับภาคธุรกิจได้คล่องตัวมากยิ่งขึ้น หลักการของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. .... ๑. ให้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่เกิดจากการสนับสนุนทุนวิจัยและนวัตกรรม ของรัฐให้เป็นของผู้รับทุน ได้แก่ สถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิจัย ๒. หน่วยงานให้ทุนที่มีวัตถุประสงค์ ในการให้ทุนและวิจัยนวัตกรรมที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของกฎหมายฉบับนี้มีอยู่ ๗ แห่ง ได้แก่ หน่วยงานให้ทุน ภายใต้กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน ๕ แห่ง หน่วยงานให้ทุนภายใต้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑ แห่ง คือ สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน) และ หน่วยงานให้ทุนภายใต้กระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๑ แห่ง คือ สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ๓. กฎหมาย ฉบับนี้ไม่ใช่บังคับการวิจัยเพื่อพัฒนาหน่วยงานการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อความปลอดภัยและความมั่นคง ของประเทศ การวิจัยและนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อมวลมนุษยชาติ และประชาชนโดยรวม ซึ่งไม่สมควร ตกเป็นของผู้หนึ่งผู้ใดเป็นการเฉพาะ และการวิจัยและนวัตกรรมที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา ๔. หน่วยงานของผู้รับทุนต้องทำหนังสือเป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมยื่นแผนการใช้ประโยชน์ขอเป็นเจ้าของ ผลงานวิจัยและนวัตกรรมแก่หน่วยงานให้ทุน เพื่อออกหนังสือรับรองสิทธิความเป็นเจ้าของให้แก่ผู้รับทุน ๕. ผู้รับทุนที่ได้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยไปแล้วจะต้องใช้ประโยชน์ในผลงานวิจัยและนวัตกรรมภายในระยะเวลา ๒ ปี และต้องรายงานผลการใช้ประโยชน์ให้หน่วยงานผู้ให้ทุนทราบ ๖. หากผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยไม่ใช้ ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมภายในระยะเวลา ๒ ปี สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมจะตกกลับมาเป็น ของหน่วยงานให้ทุน ๗. หากผู้เป็นเจ้าของผลงานวิจัยไม่ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมภายใน ระยะเวลา ๒ ปี และมีผู้ต้องการขอใช้สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้น จะมีคณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ก.ส.ว.) เป็นผู้ออกคำสั่งให้สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิไปยังผู้ขอใช้ผลงานวิจัย และนวัตกรรมนั้นได้ ๘. รัฐยังคงมีสิทธิในการใช้ประโยชน์ในผลงานวิจัยและนวัตกรรมนั้นได้ เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง และวิจัย ๙. ในภาวะสงคราม ภาวะฉุกเฉิน หรือมีความจำเป็นเพื่อการเยียวยา ด้านสาธารณสุข หรือความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ หรือประโยชน์สาธารณะ รัฐยังคงสงวนสิทธิที่จะเข้าไปใช้ผลงานวิจัย และนวัตกรรมได้ โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี สำหรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. .... ๑. เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ผลงานวิจัยและนวัตกรรม ทำให้มีโอกาสถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังภาคเอกชนเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และ สาธารณประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ๒. ส่งเสริมให้เกิดธุรกิจเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่แยกตัวออกจากมหาวิทยาลัย และมีนักวิจัยเข้าร่วม ๓. เกิดธุรกิจเทคโนโลยีและนวัตกรรมขึ้นในระบบวิจัยและนวัตกรรมของประเทศ สร้างงาน สร้างเงิน สร้างรายได้ นำไปสู่การเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และมีรายได้กลับคืนสู่รัฐในรูปแบบภาษี อากรมากขึ้น ซึ่งสามารถนำกลับมาสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาให้กับประเทศต่อไปได้อีก ๔. สร้างแรงจูงใจ ให้แก่ผู้รับทุนในการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตรงกับความต้องการของตลาด ๕. กระตุ้นให้หน่วยงาน ผู้รับทุนสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการผลงานวิจัยและนวัตกรรม ทำให้ระบบวิจัยและนวัตกรรม ของประเทศเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

สมาชิกฯ อภิปรายเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว อาทิ ทำให้ผู้รับ
ทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัย และมีการนำผลงานวิจัยนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์
ให้กับประเทศชาติด้วย และที่สำคัญอย่างยิ่งคือการจูงใจให้มีการวิจัย และมีการกำหนดกลไกเพื่อให้เกิดความ
สมดุลต่อผู้วิจัยและส่วนรวมด้วย อย่างไรก็ตาม ยังเป็นเรื่องยากลำบากที่ผู้วิจัยจะได้รับสิทธิในการเป็นเจ้าของ
ผลงาน เนื่องจากยังมีหลายโอกาสและช่องทางในการรับหรือโอนสิทธิในผลงานวิจัย หรือร้องขอหรือนำกลับคืน
สิทธิไปยังผู้ให้ทุน นอกจากนี้ การให้นิยามความหมายในส่วนของนักวิจัย ยังไม่มีการระบุอย่างชัดเจนและเป็นที่
สับสนว่าสามารถเป็นผู้รับทุนได้หรือไม่ อีกทั้งยังไม่ได้ระบุว่านักวิจัยสามารถได้สิทธิเป็นเจ้าของผลงาน แต่กลับ
ให้สิทธิแก่นักผู้รับทุนแทน จึงควรคุ้มครองสิทธิของนักวิจัยด้วยเช่นกัน และข้อกำหนดหากเจ้าของผลงานวิจัย
ไม่ใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรมภายในระยะเวลา ๒ ปี สิทธิในผลงานวิจัยและนวัตกรรมจะตกกลับมา
เป็นของหน่วยงานให้ทุน ยังเป็นการลิดรอนสิทธิของนักวิจัยด้วย นอกจากนี้ พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว
ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคุณค่าให้กับระบบเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม จะทำให้ผลงานวิจัยเกิดประโยชน์
กับประชาชนได้อย่างไร โดยไม่เป็นการสนับสนุนให้ผู้ที่ได้ประโยชน์ได้รับประโยชน์เพิ่มมากขึ้นเพียงอย่างเดียว
แต่ต้องเป็นการสนับสนุนให้ผู้ที่เคยเสียประโยชน์ได้รับประโยชน์ด้วยเช่นกัน สำหรับการขับเคลื่อนการบริหาร
งบประมาณวิจัยด้าน วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (ววน.) โดยหน่วยงานบริหารจัดการ ๗ PMU
ประกอบด้วย ๑) สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ๒) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (NIA) ๓) สำนักงาน
พัฒนาการวิจัยการเกษตร องค์การมหาชน (สวก.) ๔) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส) นอกจากนี้ยังมี
๓ หน่วยงานบริหารและจัดการทุนในระบบ ววน. ที่ดำเนินการภายใต้สถานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ประกอบด้วย ๑) หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่
(บพท.) ๒) หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
การวิจัย และสร้างนวัตกรรม (บพค.) ๓) หน่วยบริหารจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
ของประเทศ (บพข.) ปัจจุบันการลงทุนและการมีส่วนร่วมพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรมของภาคเอกชน
เป็นหนึ่งในเป้าหมายสำคัญเพื่อการเปลี่ยนผ่านโครงสร้างของระบบวิจัยและนวัตกรรม โดยภาครัฐจะลงทุนด้าน
การวิจัยและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัยและนวัตกรรมในสัดส่วนที่สูงขึ้น
เนื่องจากการพัฒนางานวิจัยพื้นฐานไปสู่งานวิจัยและนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์จำเป็นต้องใช้เงิน
ลงทุนจำนวนมาก และต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมตรงกับ
ความต้องการของผู้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง การให้สิทธิความเป็นเจ้าของแก่ผู้รับทุนจึงเป็นกลไกหนึ่งในการสร้าง
แรงจูงใจให้แก่ผู้รับทุน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ....
เป็นร่างที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการคิดค้นและใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและ
นวัตกรรมที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดให้ผู้รับทุนหรือนักวิจัยสามารถเป็นเจ้าของผลงานวิจัยและนวัตกรรม
ที่ได้รับทุนสนับสนุนจากรัฐได้จะมีผลทำให้ผลงานวิจัยและนวัตกรรมถูกนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หรือ
สาธารณประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างแรงจูงใจให้มีการวิจัยและสร้างนวัตกรรม
เพิ่มขึ้น รวมทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ พระราชบัญญัติฉบับนี้
เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการทุกระดับ อันเป็นการสร้างงานและรายได้ให้แก่ประชาชนและเพิ่มมูลค่า
ทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศโดยรวม

**นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ
นวัตกรรม** ชี้แจงว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการเป็นสิบปี โดยจะขอรับข้อสังเกต
ของสมาชิกทุกท่านไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในขั้นกรรมาธิการต่อไป สำหรับข้อสังเกตที่ว่าพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ยังไม่ได้เปิดกว้างให้ผู้ขอรับทุนหรือนักวิจัยเป็นเจ้าของผลงานวิจัยหรือนวัตกรรมอย่างเต็มที่นั้น

เจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ต้องการที่จะหวงความเป็นเจ้าของผลงานวิจัย แต่ในทางกลับกันรัฐพยายามให้สิทธิความเป็นเจ้าของผลงานแก่สถาบันวิจัยหรือผู้รับทุน โดยเฉพาะนักวิจัยอย่างเต็มที่ ซึ่งจะขอลงรายละเอียด ในขั้นตอนการพิจารณาของกรรมาธิการต่อไป และยินดีสนับสนุนให้มีการปรับแก้ไขตามที่สมาชิกหลาย ๆ ท่านตั้งข้อสังเกต อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่างของงานวิจัย กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมตระหนักเสมอว่า ผลงานวิจัยแต่ละชิ้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มใด และจากนี้จะเร่งดำเนินการร่างกฎหมายรองเพื่อสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สามารถนำมาใช้งานได้อย่างทันทั่วถึง เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากตามที่สมาชิกฯ ได้ให้ข้อสังเกตอีกทางหนึ่งด้วย

ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้ประโยชน์ผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. .... ด้วยคะแนน ๕๒๕ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๔๙ คน ระยะเวลาในการแปรญัตติ ๗ วัน

จากนั้น เป็นการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ดังนี้

๑ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

นายวิรัช รัตนเศรษฐ ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) นำเสนอรายงานว่า ตามที่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และวันพุธที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) (นายสมพงษ์ อมรวิวัฒน์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) (นายวิรัช รัตนเศรษฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมาธิการ จำนวน ๔๕ คน เพื่อพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยให้ถือเอาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) ของนายวิรัช รัตนเศรษฐ กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา โดยมีผู้เสนอคำแปรญัตติทั้งสิ้น จำนวน ๑๐๙ คน นอกจากนี้ คณะกรรมาธิการได้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำมาประกอบการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญผ่านเว็บไซต์ของรัฐสภา จำนวน ๗๗๐ ความเห็น และช่องทางอื่น ๆ จำนวน ๕ ความเห็น รวมทั้งได้เชิญบุคคลภายนอกมาชี้แจงแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการได้มีการประชุมพิจารณาทั้งสิ้น ๑๒ ครั้ง และได้พิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมร่างรัฐธรรมนูญแตกต่างจากร่างรัฐธรรมนูญที่รับหลักการในวาระที่ ๑ สรุปได้ ดังนี้

๑. คะแนนเสียงเห็นชอบในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๑ และคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญในวาระที่ ๓ คณะกรรมาธิการกำหนดให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา
๒. กำหนดให้มีการตรวจสอบกระบวนการตรารัฐธรรมนูญ
๓. กำหนดให้สภาร่างรัฐธรรมนูญประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๒๐๐ คน มาจากการเลือกตั้งของประชาชน
๔. กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งนำบทบัญญัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ
๕. เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญว่างลง เพราะตาย ลาออก หรือขาดคุณสมบัติ ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายใน ๔๕ วัน เว้นแต่

จะเหลือเวลาในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญไม่ถึง ๙๐ วัน ๖. ให้สภาร่างรัฐธรรมนูญมีอำนาจแต่งตั้งกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ หรือพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญจากสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ สำหรับกรรมาธิการอื่นอาจแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกโดยคำนึงถึงความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในการทำหน้าที่และให้มีจำนวนกรรมาธิการตามความจำเป็น ๗. เมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วให้นำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาอภิปรายแสดงความคิดเห็นให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน โดยไม่มีการลงมติ และให้ประธานรัฐสภาส่งร่างรัฐธรรมนูญให้คณะกรรมการการเลือกตั้งภายใน ๗ วัน เพื่อจัดให้มีการออกเสียงประชามติ ๘. เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาแก้ไขที่มาของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญให้มาจากการเลือกตั้งของประชาชนทั้ง ๒๐๐ คน จึงจำเป็นต้องตัดบทบัญญัติมาตรา ๒๕๖/๔ มาตรา ๒๕๖/๗ มาตรา ๒๕๖/๘ และมาตรา ๒๕๖/๙ ออกทั้งหมด และได้เสนอร่างรัฐธรรมนูญ ตามที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมต่อที่ประชุมรัฐสภาพิจารณาด้วยแล้ว

จากนั้น ที่ประชุมได้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕๖ และเพิ่มหมวด ๑๕/๑) โดยเริ่มจากชื่อร่าง คำปรารภ และเรียงตามลำดับมาตรา ดังนี้

ชื่อร่างรัฐธรรมนูญ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๒๕๖ มีการแก้ไข

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

กรรมาธิการชี้แจง และที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างของคณะกรรมการที่มีการแก้ไข ด้วยคะแนน ๕๖๘

มาตรา ๒๕๖ มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ โดยหลังจากที่กรรมาธิการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปราย และกรรมาธิการฯ ตอบชี้แจงเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างของคณะกรรมการที่มีการแก้ไข ด้วยคะแนน ๔๔๑ เสียง

มาตรา ๔ เพิ่มหมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕๖/๑ ถึงมาตรา ๒๕๖/๑๙

มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบกับร่างของคณะกรรมการที่มีการแก้ไขด้วยคะแนน ๔๖๒

หมวด ๑๕/๑ การจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ไม่มีการแก้ไข

ผู้แปรญัตติไม่ติดใจ

มาตรา ๒๕๖/๑ มีการแก้ไข

มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

โดยหลังจากที่กรรมการขอสงวนความเห็นและผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ได้อภิปราย และกรรมการฯ ตอบชี้แจงเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไขด้วยคะแนน ๓๘๖ และมีมติเห็นชอบแก้ไขตามกรรมการเสียงข้างมาก ด้วยคะแนน ๓๙๕

มาตรา ๒๕๖/๒

มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีการแก้ไขด้วยคะแนน ๔๓๐ และมีมติเห็นชอบตามกรรมการแก้ไข ด้วยคะแนน ๓๕๙

มาตรา ๒๕๖/๓ มีการแก้ไข

มีกรรมการขอสงวนความเห็น และผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานฯ ได้นัดประชุมร่วมกันของรัฐสภาในวันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลา ๐๙.๓๐ น. จากนั้น ประธานฯ ได้สั่งปิดการประชุม เวลา ๒๓.๓๓ นาฬิกา

ปิดการประชุมเวลา ๒๓.๓๓ นาฬิกา

*****